

пжтната станция, заведе ни въ своята великолѣпна кжща, и ни прие съ най искренно сърдце. Родомъ отъ Копривщица, въ Источна Румелия, той се училъ въ Пиза и Парижъ; послѣ като се поселилъ въ Пловдивъ, той се занимавалъ съ медицинска практика, до като избухнала църковната борба между българитѣ и грѣцкото духовенство. Въ 1862 година той билъ испратенъ като българский прѣдставитель и станалъ душата на народното движение въ полза на независимата църква. Послѣ, слѣдъ избиранieto въ 1872 г. първия екзархъ, Чомаковъ билъ назначенъ за членъ въ смѣсенія епархийскій съвѣтъ и живѣлъ въ Цариградъ до заключението на Берлинския трактатъ. Сега той е прѣдсѣдатель на санитарния съвѣтъ и членъ въ законодателното събрание. Той е единъ отъ най уважаемитѣ хора въ страната. Говори добръ по турски, грѣцки, български, френски и италиански.

Отъ желѣзно-пжтната станция въ града води широкъ булеваръ. Отъ странитѣ му сж направени красиви здания; лѣтни кжщи съ градини, прѣпълнени съ цвѣтя; и голѣми кжщи, гдѣто живѣятъ консулитѣ на чуждестраннитѣ държави. Вжтрѣшността на града съвсѣмъ не напoмнyва истокъ: можи да се кажи, че това е укрѣпена часть (cité) на старъ градъ въ южна Италия. Улицитѣ сж стрѣмни, много тѣсни и отстриани съ високи кжщи, върхнитѣ катове на които често сж дървени, издадени на навънъ, при което биватъ подпрени съ спонцове или пѣкъ самитѣ кириши биватъ изхвърлени на вѣнъ отъ стѣната. Нѣкои живѣлища приличатъ на римскитѣ кжщици (вилли), които сж изобразени на фрескитѣ на Помпея. Задъ високитѣ довари и тежкитѣ порти, които се заключватъ съ голѣми лостове и сж покрити съ желѣзо, се открива двора, посланъ съ бѣлъ мраморъ; въ него кладенецъ и корито за дъждовна вода, които сж закрилени отъ сжлками и вишни съ блѣстящи чървени плодове. По нататѣкъ се показва кжщата съ перестилъ отъ легки колонни и съ много високи пилястри; всичко това е бѣло и опѣстрено съ свѣтливо сини линии и арабески. Лицето на кжщата е украсено съ листитѣ на лози отъ асма, прѣчкитѣ на